

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

21. ROČNÍK - DUBEN 2023 - ČÍSLO 225

# FARNÍČEK



*Ať Kristovo vzkříšení naši temnotu ve světlo promění.*

## ÚVODNÍ SLOVO

### *Milé sestry a bratři, čtenáři Farničku,*

dnešní Květnou či Pašijovou nedělí jsme vstoupili do závěrečné fáze přípravné doby velikonoční – do Svatého týdne. V pondělí, úterý a ve středu budeme v liturgii číst tři písně o Božím služebníku z knihy proroka Izajáše. V plné míře se vztahují na Ježíše Krista. Mluví o jeho utrpení, smrti i vzkříšení, ale v tom jsme bytostně i my.

Celý lidský život je poznamenán pohybem a bez ustání „přechází“ k něčemu novému. Když se lidské embryo stává plodem, umíráme jako embryo a rodíme se jako plod, protože v opačném případě bychom opravdu zemřeli. Když pak opouštíme matčino lůno a stáváme se novorozenci, umíráme svému zárodečnému stavu.

Podobně je tomu i ve všech následujících etapách našeho života.

Člověk, příroda, dějiny světa i vývoj – to všechno je poznamenáno „přechodem“ od výchozí situace k něčemu novému. Vždy je třeba opustit to, čeho jsme již dosáhli (něčemu „zemřít“), abychom mohli získat něco nového (být k něčemu „vzkříšení“). Vidíme, že všechno, co vytváří náš život, v sobě nese stopy velikonočního tajemství – „smrti vedoucí ke vzkříšení“.

Každý věřící i nevěřící člověk žije svůj život ve znamení Velikonoc. Je zde však jeden problém: Není snad toto neustálé putování projevem toho, že člověk je sám o sobě nedokonalý? Jak dlouho bude tento proces trvat? Má nějaký cíl? Je jeho poslední instancí definitivní smrt a zánik, nebo nás vede k životu v plnosti, který nikdy neskončí? Kristovo velikonoční tajemství je odpovědí na všechny otázky, s nimiž se ve svém nitru setkává každý člověk. Svým zmrtvýchvstáním nám Pán Ježíš říká, že cílem našeho „putování“ není smrt, ale život. Když toto tajemství slavíme, dostáváme už nyní prvotiny Kristova definitivního přechodu k věčnému životu, jak to dosvědčuje svatý Pavel: „*Kristus vstal z mrtvých, a to jako první z těch, kteří zesnuli... (1Kor 15,20 a násled.)*“

Milé sestry a bratři, po celou dobu velikonoční Kristu pozorně naslouchejme, a na cestu s ním se věrně a vytrvale dejme! Jeho království – život v plnosti, je otevřené pro všechny. Na cestu s ním a k němu zveme i ostatní! Velkou pomocí k tomu je i letáček nedělní liturgie.

***K tomu vám všem ze srdce žehná o. Josef***



## SVATÝ TÝDEN V NAŠEM KOSTELE V ROCE 2023

## KVĚTNÁ NEDĚLE – PAŠIJE

- 8<sup>00</sup> slavnostní vstup uprostřed kostela  
 10<sup>00</sup> průvod s ratolestmi od busty P. Ignáce Stuchlého  
*přineste si s sebou ratolesti jara – jívý, zlatý déšť*

## PONDĚLÍ, ÚTERÝ, STŘEDA

setkání s Hospodinovým trpícím Služebníkem

## ZELENÝ ČTVRTEK

- 18<sup>00</sup> památka Večeře Páně s umýváním nohou  
 učedníků  
 společná modlitba s Ježíšem v Getsemanech  
 soukromá modlitba s Ježíšem v Getsemanech  
 do 20<sup>00</sup>

## VELKÝ PÁTEK

- den přísného postu a den pracovního volna  
 k intenzivnímu prožití tohoto dne doma i v kostele  
 8<sup>00</sup> společná modlitba RCH a hodinky četby v kostele  
 15<sup>00</sup> velkopáteční obřady  
 sbírka na Svatou zemi

## BÍLÁ SOBOTA

- den ticha, rozjímání nad smrtí u Kristova hrobu  
 8<sup>00</sup> společná modlitba RCH a hodinky četby v kostele  
 9<sup>00</sup> - 20<sup>30</sup> příležitost k osobní modlitbě u Božího hrobu

## VIGILIE VZKŘÍŠENÍ

- 21<sup>00</sup> žehnání ohně před kostelem  
 slavnost velikonoční svíce  
 bohoslužba slova  
 bohoslužba křestní  
 bohoslužba eucharistická  
*vezměte si své křestní svíce k obnově křtu*

## SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

- 8<sup>00</sup> asperges na začátku bohoslužby  
 10<sup>00</sup> asperges na začátku bohoslužby  
*při každé bohoslužbě bude také žehnání  
 velikonočních pokrmů*

## VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ

- 8<sup>00</sup> bohoslužba

## **VELIKONOCE DEN PO DNI**

### **KVĚTNÁ NEDĚLE**

Oslava Svatého týdne začíná na Květnou neděli průvodem, který symbolicky naznačuje, že následujeme Pána na jeho cestě utrpení a účastníme se jeho kříže, abychom dostali podíl na jeho vzkříšení a životě. Tuto myšlenu vyzdvihuje zvláště žehnající modlitba nad ratolestmi“....požehnej také nás, ať s radostí jdeme za svým Králem Kristem.“

Květná neděle spojuje Kristův královský triumf a oslavu jeho utrpení v jedno. Obojí je ve velikonočním tajemství vzájemně propojeno.

### **ZELENÝ ČTVRTEK**

Tématem večerní liturgie jsou dvě události. Ježíšova večeře, při níž ustanovuje tajemství eucharistie a myje apoštolům nohy a Ježíšova modlitba v Getsemanské zahradě a jeho zajetí...Kristus nás posiluje svým tělem a svou láskou. V této síle se pak můžeme vydávat na cestu do zaslíbené země. Na cestu, která vede i přes poušť utrpení a smrti, ale také přes bránu vzkříšení. Cílem této cesty je „země“ ze které nebudeme vyhnáni, totiž „nové nebe a nová země“ nebeského království.

### **VELKÝ PÁTEK**

Podle prastaré tradice se neslaví eucharistická oběť, ale obřady na památku utrpení Páně. Ty mají tři části: Bohoslužbu slova (ve které se čtou pašije) zakončenou přímluvami za celý svět, uctívání kříže a svaté přijímání. Velký pátek je postním dnem – postem od masa a újmy v jídle. Ježíšův spásný čin spočívá v tom, že všechen následek hříchu dopadl na něj, místo na nás. Na kříži protrpěl to, co způsobuje hříchu – ztrátu Boha.

Toto největší utrpení si vytrpěl až do konce.

### **BÍLÁ SOBOTA**

Je tzv. aliturgickým dnem, neboť se zásadně neslaví mše svatá a další svátosti, kromě pomazání nemocných a svátosti smíření.

Bílá sobota je příležitost prožít u Kristova hrobu skutečnost smrti, beznaděje a prázdnoty. Tedy všeho, v čem bychom byli kvůli hříchu uvězněni nebýt Ježíšova vítězství, slaveného o velikonoční noci.

### **VELIKONOČNÍ VIGILIE**

Je oslavou svaté noci, kdy Pán vstal z mrtvých a rozlomil pouta smrti a jako vítěz vystoupil z hrobu, aby nám otevřel cestu k životu. Oslava Velké noci vyjadřuje mnohými symboly a texty velikonoční „přechod! (pesah) ze zajetí utrpení a smrti do života svobody plnosti. O celém velikonočním tajemství, vsazeném do plánu spásy, vypráví velkou lyrickou básní chvalozpěv Exsultet. Ve zkratce vidí vzkříšení v souvislosti se Starým zákonem i se životem současného křesťana.

### **VELIKONOČNÍ DOBA**

Slavení velikonoce pokračuje dalších padesát dní až do neděle Seslání Ducha Svatého, jakožto jeden sváteční „velký den Páně.“

Milost velikonoce se neomezuje na jediný den. Tento svátek nás provází těžkostmi, na něž ve světě narážíme. Bůh nám nabízí radost ze spasení, která z tohoto svátku vyzařuje.

*Moc Kristova kříže a vzkříšení je větší než veškeré zlo, z něhož by člověk mohl mít nebo má strach. Kristova slova „Nebojte se“ potřebujeme v našem čase víc než kdy jindy.*

**JE TŘEBA BÝT PŘI TOM!**

Čím to je, že jsou velikonoční svátky tak jedinečné? Středem naší pozornosti bude opět náš Pán Ježíš Kristus. A všechno, co se bude odehrávat před našima očima v kostele, mělo by se nás osobně dotýkat - děje se to totiž kvůli nám. Pán Ježíš bojuje o naši záchranu. Umírá, protože všichni lidé umírají. Vstává z mrtvých, aby každý z nás pochopil, že smrt nebude mít ani v našem životě poslední slovo. Vždyť Ježíšovo „Kdo ve mne věří, živ bude navěky“ zní jako zvon. Je to Boží zaslíbení, Bůh plní svá slova.

Liturgie Svatého týdne je tak dynamická, že činí z těchto svátků mimořádný zážitek.

Je škoda, když někdo přijde na bohoslužby až na Boží hod velikonoční, aby vyslechl radostné velikonoční aleluja, ale prožitek Velkého pátku a zvláště pak velikonoční vigilie nezakusil. Je třeba být při tom! Je třeba nadechnout se té zvláštní atmosféry, která začíná o Květné neděli. Je třeba být v těch dnech v důvěrné blízkosti našeho Pána, abychom porozuměli všemu tomu, co podstoupil před dvěma tisíci let

z lásky k nám a pro nás. K tomu všemu patří zajisté radost učedníků, kteří v Emauzích napřed pozvali Pána Ježíše k sobě a pak ho také poznali! Prohlédnutí, pochopení souvislostí a nakonec i dostatek dobré vůle činí z každého z nás věrné učedníky našeho Pána. Víra apoštolů se probouzela postupně ze zklamání a rozpaků k naději, od naděje k pevné víře. Je to dar, a přece tušíme, že i s darem je třeba zacházet náležitě. Proto vám přeji, aby vaše víra o Velikonocích oživila a aby velikonoční Gloria bylo důvodem k jásetu: Děkuji ti Pane Ježíši, že patřím k tobě a tobě! Aleluja!

*Mons. Karel Herbst, pomocný biskup pražský*

---

**ZÁPIS Z 4. PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI FRYŠTÁK (19. 3. 2023)**


---

**Program:**

1. **Uvítání**, modlitba k Duchu sv., četba Písma
2. **Vzdělávání – CHRISTIFIDELES LAICI (Chfl)**
  - 4.kapitola – Správcové mnohotvaré milosti Boží, Různost povolání, Mladí lidé – naděje církve, Děti a Boží království, Staří lidé a dar moudrosti, Ženy a muži, Antropologické a teologické základy - str. 84 - 92, odst. 45-50
3. **Krátké reflexe katechezí o eucharistii** – jak vnímáme katecheze na začátku nedělních bohoslužeb, debata
4. **Co je před námi:**
  - Vizitace v Po 27.3. 18:00 – setkání s děkanem
  - Svatý týden
  - Květná neděle – křížová cesta dětí v 16:00
  - Zelený čtvrtek – umývání nohou (manželské páry)
  - Velký pátek
  - Bílá sobota
  - Velikonoční vigilie – zpěvy
5. **Různé:** - Přizvání k životu ve společenství církve

## **RODINA A CHUDOBA – PAPEŽ FRANTIŠEK**

*Katecheze na generální audienci 3. 6. 2015*

V dnešní katechezi budeme uvažovat o zranitelnosti rodiny v životních situacích, které ji vystavují zkoušce. **Rodina má mnoho problémů, které ji podrobují zkouškám. Jedním z nich je chudoba.** Myslíme na četné rodiny, které bydlí na periferiích velkoměst, ale také v zemědělských oblastech. Kolik bídy, jaká zanedbanost! Situaci pak v některých místech zhoršuje ještě válka. Válka je vždycky strašná. Válka je vskutku „matkou veškeré chudoby“, válka zbídačuje rodiny, pustoší životy, duše i ty nejposvátnější a nejdražší city.

**Navzdory tomu všemu existuje spousta chudých rodin, které vedou svůj život důstojně a často jsou otevřeny Božímu požehnání. Toto poučení však nemá ospravedlňovat naši lhostejnost, ale spíše umocňovat naše zahanbení nad tím, že tolikerá chudoba existuje!** Je takřka zázrak, že se rodina utváří i v chudobě, ba dokonce uchovává, jak se dá, specifickou lidskost svých pout. Měli bychom naopak pokleknout před rodinami, které jsou opravdovou školou lidství a zachraňují společnost z barbarství.

Co nám zůstane, podlehneme-li vyděračství císaře a mamonu, násilí a peněz, a zřekneme se také rodinných citů?

**Dnešní ekonomie se často specializuje na užívání individuálního blahobytu, ale hojně praktikuje vykořisťování rodinných vazeb.** To je obrovská a závažná kontradikce! Nezměrná práce rodiny nefiguruje v rozpočtech, samozřejmě! Ekonomie a politika jsou zde totiž skoupé na uznání. Vnitřní formace člověka a sociální cirkulace citů má však svůj sloup právě tam! Když jej odejmeš, zhroutí se všechno.

Není to jenom otázka chleba. Mluvíme o práci, o školství a zdravotnictví. Je důležité to dobře chápat. Jsme vždycky velice pohnuti, když vidíme fotky podvyživených a nemocných dětí, které jsou nám ukazovány v různých částech světa. Současně nás také velmi dojímá zářivý pohled mnoha dětí, které nemají nic, chodí do chatrných škol, ale hrdě nám ukazují svoji tužku a svůj sešit. A s jakou láskou se dívají na svého učitele nebo svoji učitelku! Děti opravdu vědí, že člověk nežije jenom chlebem! V bídě strádají děti, protože touží po lásce a rodinných vazbách.

**My křesťané bychom měli být neustále nablízku rodinám, které jsou zkoušeny chudobou.** Přemýšlejte, každý z vás zná někoho, tatínka nebo maminku, kteří jsou bez zaměstnání. Rodina pak trpí. To je ohavné. Sociální mizérie totiž rodinu deptá a někdy ničí. Nedostatek či ztráta práce anebo její tíživá nejistota dopadají na rodinný život a vystavují vztahy tvrdé zkoušce.

**Církev je matka a nesmí na toto drama svých dětí zapomínat.** Také ona musí být chudá, aby byla plodná a dávala odpověď na tolikerou bídu. Chudá je taková církev, která praktikuje dobrovolnou jednoduchost ve svém životě, ve svých institucích a v životním stylu svých členů, aby byla zbořena přehrada každého rozdělení, zejména od chudých. Je třeba modlitby a činu. Prosme intenzivně Pána, aby námi otřásl a učinil naše křesťanské rodiny protagonistkami této revoluce rodinného sblížení, která je nyní tolik potřebná! Touto rodinnou blízkostí je od počátku církev tvořena.

**DOKONČENÍ**

**A nezapomínejme, že soud potřebných, maličkých a chudých anticipuje soud Boží (Mt 25,31-46). Nezapomínejme na to a číňme vše, co lze, na pomoc rodinám, aby mohly projít zkouškou chudoby a bídy postihující rodinné city a vazby.**

Bible v knize Sirachovcově praví: „Synu, neodmítej chudému živobytí a nenechávej chřadnout ubožáka. Nenech trpět toho, kdo má hlad, nedráždi nuzného. Nevrh se na rozjitřené srdce, nedopusť, aby potřebný zchřadl, než mu dáš almužnu. Neodstrkuj těžce zkoušeného prosebníka, neodvracej svůj pohled od chudého. Neodvracej své oči od potřebného, nikomu nedávej podnět, aby tě proklínal“ (Sir 4,1-5).

---

**POSELSTVÍ PAPEŽE FRANTIŠKA K POSTNÍ DOBĚ****Ježíšova odpověď nechápajícím učedníkům**

Drazí bratři a sestry! Matoušovo, Markovo a Lukášovo evangelium shodně líčí událost Ježíšova proměnění. Ta je Pánovou odpovědí na nepochopení jeho učedníků. Krátce předtím totiž došlo k vážnému střetu mezi Mistrem a Šimonem Petrem, který poté, co vyznal víru v Ježíše jako Krista, Božího Syna, odmítl jeho předpověď umučení a kříže. Ježíš ho důrazně pokáral: „Jdi mi z očí, satane! Pohoršuješ mě, neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské!“. Následně „po šesti dnech vzal Ježíš s sebou Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami“

**Ježíš nás zve, abychom s ním vystoupili na vysokou horu**

Během tohoto liturgického období nás totiž Pán nás zve, abychom se s ním odebrali do ústraní. Zatímco naše běžné povinnosti vyžadují, abychom setrvali na svých obvyklých místech a žili často opakujícím se, někdy až nudným každodenním životem, během postní doby jsme pozváni, abychom spolu s Ježíšem „vystoupili na vysokou horu“ a prožili se svatým Božím lidem zvláštní zkušenost askeze. Postní askeze je závazek, který je vždy podporovaný milostí, že překonáme nedostatek víry a odpor k následování Ježíše na cestě kříže. Abychom prohloubili své poznání Mistra, plně pochopili a přijali tajemství jeho spásy, která se uskutečňuje naprostým sebe darováním z lásky, musíme se jím nechat vést do ústraní a k výšinám, odpoutat se od průměrnosti a marnosti. Musíme se vydat na cestu vzhůru, která podobně jako horská túra vyžaduje úsilí, oběti a soustředění. Prospěje nám, když se zamyslíme nad vztahem, který existuje mezi postní askezí a synodální zkušeností.

**Naší postní cestou kráčíme společně**

Do „ústraní“ na hoře Tábor s sebou Ježíš bere tři učedníky, které vybral, aby se stali svědky jedinečné události. Chce, aby tato zkušenost milosti nebyla osamělá, ale sdílená, jako ostatně celý náš život víry. Ježíše následujeme společně. A společně, jako církev putující v čase, také prožíváme liturgický rok a v něm i postní dobu a kráčíme s těmi, které Pán postavil vedle nás jako spolupoutníky. Podobně jako při výstupu Ježíše a učedníků na horu Tábor můžeme říci, že naše postní cesta je „synodální“, protože po ní kráčíme společně, jako učedníci jednoho Mistra. Víme totiž, že Ježíš sám je cestou, a proto jak v liturgickém životě, tak v rámci synody církev nedělá nic jiného, než že stále hlouběji vstupuje do tajemství Krista Spasitele.

## **OBAVY Z BUDOUCNOSTI**

### **Prožíváme obtížné časy**

Stále prožíváme nejisté a obtížné časy. Mnozí se obávají budoucnosti, tíží je válka a její následky, pandemie, sociální situace, osobní problémy, nebezpečí způsobené ekologickou krizí, nespravedlnost a ekonomická nerovnováha celosvětového dosahu.

### **Svět se změní, když se dáme k dispozici...**

Při pohledu na Marii s malým Ježíšem v náručí, myslím především na mladé matky a jejich děti, které prchají před válkou a hladomorem nebo čekají v uprchlických táborech. Je jich mnoho!

Při rozjímání o Marii, která položila Ježíše v chlévě do jeslí a dala ho k dispozici všem, si uvědomuji, že svět se mění a život každého z nás se zlepšuje jen tehdy, když se dáme k dispozici druhým a nebudeme čekat, že oni přijdou jako první. Pokud se staneme tvůrci bratrství, budeme schopni sprádat vlákna našeho světa, rozervaného válkou a násilím.

### **Mír je darem i naším činem**

O mír musíme prosit Boha jako o dar shůry, protože sami ho nedokážeme uchovat. Pokoj můžeme skutečně budovat jen tehdy, máme-li ho v srdci a přijímáme-li ho od Ježíše - Knížete pokoje. Mír je však také naším závazkem, který si od nás žádá první krok a vyžaduje konkrétní činy.

Mír budujeme skrze pozornost k nejposlednějším, podporou spravedlnosti a odvahou k odpuštění, která hasí oheň nenávisti. A potřebujeme rovněž, abychom nehleděli jen na zlo, které nás rozděluje, ale na dobro, které nás může spojovat!



### **Bůh je nám blízko, nejsme sami**

A nejsme na to sami! Bůh je nám blízko, je na dosah. On nepřichází s mocí toho, kdo chce být obáván, ale s křehkostí toho, kdo má být milován; nesoudí nás z výsosti trůnu, ale pohlíží na nás zdola, jako bratr, ba dokonce jako malé bezbranné dítě v jesličkách.

Narodil se jako malý a potřebný, aby se už nikdo z lidí za sebe nemusel stydět. Právě když zakoušíme svou slabost a svou křehkost, můžeme pocítit, že Bůh je ještě blíž, protože se nám takto představil. Je to Bůh, který se stal dítětem, narodil se, aby nikdo nebyl vyloučen, abychom se všichni stali bratry a sestrami. Není tedy třeba klesat na mysl a stěžovat si, ale vykasat si rukávy a budovat ve svém okolí pokoj.

*Zpracováno podle promluvy papeže Františka*



## JUBILEJNÍ ROK ARCIBISKUPA ANTONÍNA CYRILA STOJANA

### 3. „BUĎ MŮJ ŽIVOT JEDNA BOŽÍ CHVÁLA“

Čtyři léta v bohosloví horlivému studentu Stojanovi rychle uběhla. Vyvrcholila kněžským svěcením na svátek slovanských apoštolů sv. Cyrila a Metoděje 5. července 1876 v olomoucké katedrále. O tomto dni, nejposvátnějším pro kněze, čteme ve Stojanově duchovním deníku, který tímto dnem začíná, a končí pak 25. října 1877.

Je to nejdrahocennější Stojanova autobiografická památka. Stojanovým světitelům byl moravský metropolita Bedřich Fürstenberg. Stojan o svém svěcení píše:

**Svěcení začalo v 9 hod. Ležel jsem na zemi, podle návodu P. Blažka, našeho spirituála, a obnovil jsem předsevzetí, kterými jsem se zcela zříkal světa a všeho, co mu patří, a obětoval jsem se úplně Bohu. Opět a opět jsem opakoval: „Buď můj život jedna Boží chvála, slastí Kristus, chotí Církev, tužbou ctnosti krása a mzdou lidu spása.“** Úpěnlivě jsem vzýval Ježíše Krista skrytého ve Svátosti, v duchu jsem ležel u jeho nohou v loretánské kapli a vroucně se modlil. Vzýval jsem Matku Boží, naše svaté apoštoly Cyrila a Metoděje. Když jsem šel kolem kaple blahoslaveného Jana Sarkandra, prosil jsem ho: „Dej, abych byl takový kněz, jako jsi byl ty.“ Po svatém přijímání jsem prosil Ježíše Krista, aby mne již neopouštěl. A kdo dovede všechny ty zbožné a vroucí vzdechy a prosby opětovat, které jsme předkládali před trůn Boží velebnosti! Teprve v těch chvílích jsem poznal snahy našich apoštolů sv. Cyrila a Metoděje. Tehdy jsem poznal, co od nás žádají a jakou dráhu máme nastoupit.

„Ježíši, Maria, Josefe, vám věnuji srdce své i duši svou. Ježíši, Maria, Josefe, stůjte při mně v posledním boji! Ježíši, Maria, Josefe, s vámi ať v pokoji odejde duše má. Nic jsem sobě nevymínil, ale vše Bohu odevzdal. Hospodine, pomiluj nás!“

**Po svěcení jsme došli do arcibiskupské rezidence, kde k nám promluvil nejdůstojnější arcibiskup: „Máme vstoupit do šlépějí sv. Cyrila a Metoděje.“** Doporučoval nám, abychom se do politiky příliš nepletli, ale stali se především výbornými katechety.

Z Beňova se na obřady přišlo podívat mnoho lidí. Maměnka přinesla koš pečiva, které jsem nechal rozdat na všechny stoly, všem bohoslovcům. Bylo mi doručeno blahopřání III. ročníku. Ukázal jsem všechno Beňovským.

**Doprovázen sestrou a bratrem, odešel jsem ze semináře, v duchu mu žehnaje. Rodiče již na mne čekali. Cestou jsem se zastavil v kapli blah. Jana Sarkandra. U rodné chýše se vůz zastavil, já si však bez prodlení vyžádal klíč a šel do našeho kostelíčka...** A nyní do té chýše, kde jsem se narodil, jsem vstoupil jako kněz. Světnice již byla přichystaná, tatíček mne přijali pohnutými slovy, která z paměti vymizela. Víím však, že mě dojala k slzám. Po vroucí večerní modlitbě jsem se odebral ke kmotře Markytě, která mne vždy o prázdninách hostívala. Tento den jsem začal s Bohem: Vstával jsem kolem čtvrté hodiny, abych byl v kapli a s Bohem jsem jej skončil.

**Onen den mi zůstane vždy v paměti, jednou bude rozhodujícím. Ten den byl prvním dnem nového života.** Boudou-li však všechny dny mého života takové jako tento, nemusím se bát. Bože, Ty jsi můj a já Tvůj.“

*vybral o. Josef*

## **BŮH SNESE I NEGATIVNÍ EMOCE**

*O tom, že Bůh snese i naše negativní emoce, které se z našeho nitra občas derou na povrch, když se cítíme Bohem zklamáni a opuštěni, hovoříme se známým karmelitánským knězem a duchovním rádcem P. VOJTĚCHEM KODETEM. Kdekdok se dnes modlí, aby skončila válka na Ukrajině, kde tolik lidí trpí. Obracíme se k Bohu s vroucími prosbami, aby se například někdo z našich blízkých uzdravil z nevyléčitelné nemoci nebo abychom se třeba my sami osvobodili od paralyzujícího strachu z budoucnosti. Ale Hospodin jako by nás pořád napínal, jako by si pořád dával na čas...*

My nemůžeme Bohu diktovat co, kdy a jak má dělat. Máme se modlit s důvěrou, že se nás zastane. Máme se modlit vytrvale a prosit o světlo, co máme dělat my. Pán Ježíš říká, že se rychle zastane těch, kteří k němu dnem i nocí volají, ale ptá se, zda nalezne na zemi víru, až přijde. Jinými slovy, zda mu lidé budou důvěřovat, i když se nenaplní jejich očekávání a bude něco jinak, než si přejí. Často nevíme, co je pro nás a naše drahé Božím záměrem. Co se týká války, čteme jasně v Jakubově listě, že boje pocházejí z našich vášní, nenávisti a zloby, kterou máme v srdci, a z toho, že se modlíme špatně, protože se přátelíme se světem a žijeme mentalitou bezbožnosti. To je silný argument. Žijeme ve společnosti, která je často nasáklá nenávistí a zlobou a není jiné řešení, než naši modlitbu za mír spojit s pokáním a odpuštěním.

***Co má vlastně na mysli autor listu apoštola Jakuba, když píše svým adresátům: „Prosíte sice, ale nedostáváte, protože prosíte nedobře: jde vám o vaše vášně“ (4,3)?***

Pravděpodobně se zde myslí to, že jejich modlitba nebyla vedena Duchem Božím, ale byla vyjádřením touhy po světských věcech, aby si vyprosili to, co je pak ještě více odvede od Boha. Často lidé prosí o věci, které nejsou k jejich prospěchu, ale právě naopak – proto jim to Bůh ve své lásce nemůže dát tak, jak si přejí.

***Proč se naše nevyslyšené modlitby mohou stát v mnoha případech příčinou vážné krize víry, někdy dokonce i její ztráty?***

To se snadno může stát člověku, který chápe Boha jako pomocníka pro svůj život, ale neuznal jeho svrchovanost, nepřijal ho jako Pána svého života a nezřekl se sám sebe pro něj. Nepochopil, že je povolán žít v poslušnosti svému Pánu a že Pán není povinen se nám zodpovídat z toho, co dělá. Nehledě na to, že když se člověk zcela nevydá Bohu do rukou, tak tím ani Bohu nedovolí, aby se o něj postaral, protože si určuje život sám. Krizi víry z nevyslyšených modliteb snadno prožije ten, kdo vlastně Bohu ve skutečnosti až tak moc nevěří.

***Má smysl zahrnovat v modlitbě Boha výčitkami, máme-li pocit, že jsme mu lhostejní, protože nereaguje na naše usilovné prosby? Setkáváme se s tím přece i na stránkách Bible...***

Každý můžeme vůči Bohu vyjádřit své emoce, a to i negativní, pokud se cítíme Bohem zklamáni a opuštěni. Bůh to snese. Tím se uvolní naše vnitřní napětí a dáme průchod emoci zklamání nebo hněvu. Bůh není nedoslýchavý a jistě slyší všechny naše modlitby. Také je vždy vyslyší k našemu dobru. Naše omezenost nám ale často brání pochopit, proč je to jinak, než bychom si přáli. V Bibli máme odpovědi na všechny naše otázky, jen se jí musíme naučit číst v modlitbě a s otevřeným srdcem a myslí.

- 2.4. Květná neděle
- 6.4. Zelený čtvrtek
- 7.4. Velký pátek
- 8.4. Bílá sobota
- 9.4. Zmrtvýchvstání Páně
- 10.4. Pondělí velikonoční
- 16.4. 2. neděle velikonoční
- 23.4. 3. neděle velikonoční
- 25.4. Svátek svatého Marka
- 30.4. 4. neděle velikonoční



### SETKÁNÍ RODIN V BRATŘEJOVĚ

O víkendu 10. – 12. 3. 2023 proběhlo setkání rodin dětí, které půjdou k prvnímu svatému přijímání. Zamluvili jsme si faru v Bratřejevě a v počtu 4/7 rodin (na sobotu přijeli Ti, kteří nemohli na celý víkend) jsme společně prožili krásný víkend. V pátek jsme přijžděli navečer za téměř jarních teplot a během soboty nasněžilo 15 cm sněhu. Příjezdový den byl seznamovací (nad černobílými fotkami miminek jsme se chvílemi pěkně zapotili). V sobotu dopoledne jsme připravili duchovní aktivity pro děti, po obědě jsme prošli křížovou cestu (počasí navzdory). Za splnění úkolů si děti vysloužily sladkou odměnu s myšlenkou: „Láska prochází žaludkem, Boží láska srdcem...“ Večer jsme si pustili filmovou pohádku Myši patří do nebe. Naše společenství návštěvou obohatila i paní katechetka s rodinou. V neděli dopoledne mše svatá a úklid. Odjezd domů jsme vylepšili o zastávku ve vizovické čokoládovně. Z reakcí všech zúčastněných považujeme akci za velmi zdařilou.

Děkujeme všem.

**(D. Zlámáliková, M. Zelinková)**



# KVÍZ – OVĚŘTE SI, CO VÍTE O UDÁLOSTECH JEŽÍŠOVY SMRTI A VZKŘÍŠENÍ

1. *Ve kterém městě slavil Ježíš poslední večeři s apoštoly?*
  - a) v Nazaretě
  - b) v Římě
  - c) v Jeruzalémě
2. *Při jaké příležitosti Ježíš řekl: „Vezměte a jezte, toto je moje tělo“?*
  - a) při proměnění na hoře Tábor
  - b) při poslední večeři
  - c) při seslání Ducha Svatého
3. *Kam se Ježíš odešel modlit po poslední večeři s apoštoly?*
  - a) do synagogy
  - b) do Getsemanské zahrady
  - c) do chrámu
4. *Který apoštol Ježíše zradil?*
  - a) Jidáš
  - b) Jan
  - c) Tomáš
5. *Vojáci dali na Ježíšovu hlavu korunu vytvořenou*
  - a) z diamantů
  - b) ze zlata
  - c) z trní
6. *Kdo byl ukřižován společně s Ježíšem?*
  - a) tři apoštolové
  - b) dva lotři
  - c) dva proroci
7. *Kolikátý den po své smrti vstal Ježíš z mrtvých?*
  - a) třetí
  - b) sedmý
  - c) první
8. *Která žena uviděla vzkříšeného Ježíše, ale myslela si, že je to zahradník?*
  - a) Marie Magdalská
  - b) Marie Kleofášova
  - c) Marie, matka Ježíšova
9. *Zmrtvýchvstalý Ježíš seslal svým apoštolům dar*
  - a) neviditelnosti
  - b) nesmrtelnosti
  - c) Ducha Svatého
10. *Kdo řekl: „Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa“?*
  - a) Panna Maria
  - b) Ježíš Kristus
  - c) svatý Josef

## **FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU**

*Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel*

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 1 . 4. 2023 V NÁKLADU 200 KS.